

(“Službeni glasnik Republike Srpske” br. 108/04)

ODLUKA VISOKOG PREDSTAVNIKA

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom";

Pozivajući se na stav XI. 2. Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i "mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za provođenje mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduslov za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu sve učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu sudstva kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provođenje mira 28. februara 2002. godine, napore koji se, između ostalog, ogledaju u donošenju novih krivičnih zakona i jačanju sudskih i tužilačkih institucija u cijeloj Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da se odredbom o pomilovanju Krivičnog zakona Republike Srpske omogućava da lice bude oslobođeno čak i krivičnog gonjenja;

Konstatirajući takođe da bi se takvom definicijom pomilovanja moglo omogućiti da izvršna vlast da pomilovanje unaprijed, što bi značilo imunitet od gonjenja i krajnju neodgovornost;

Vodeći računa o potrebi da se osigura poštivanje sudskih odluka, kao i transparentnost i javnost krivičnog pravnog sistema;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Republike Srpske

(“Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 49/03)

koji se nalazi u prilogu Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon se objavljuje na službenoj stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah kao zakon Republike Srpske, na privremenoj osnovi, sve dok ga Narodna skupština Republike Srpske ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uslova.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u “Službenom glasniku Republike Srpske”.

Sarajevo, 26. novembra 2004. godine

*Paddy Ashdown
Visoki predstavnik*

Zakon o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Republike Srpske

Krivični zakonik Republike Srpske (“Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 49/03) mijenja se kako slijedi:

Član 1.

U članu 117. stav 1, riječi “oslobođenje od krivičnog gonjenja” i zarez koji slijedi brišu se.

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje.